

[Taanquist]

tale om et barn med et vidtgående fysisk eller psykisk handicap, kan udbetales både til familier med almindelige indtægter og til familier med store indtægter; kun hvor der er tale om familier med meget store indtægter, kan der blive tale om, at familien må afholde udgiften helt eller delvis selv.

Vi vender os imod, at sociale ydelser i en størrelsesorden 100-200 kr. skal være en ret for folk med meget høje indtægter, og det er det, det konservative folkeparti her foreslår.

Jeg skal endnu en gang henstille, at vi ikke handler overilet, men afventer socialstyrelsens undersøgelse.

Henrik Toft (V):

Venstre har altid været imod indførelsen af socialindkomsten som begreb; vi syntes i hvert fald, at det var forkert, at man brugte de handicappede som begrundelse for en besparelse på det sociale område. Derfor kan der selvfølgelig heller ikke være nogen tvivl om, at vi er positivt stemt over for det forslag, som det konservative folkeparti her har fremsat, og det kunne måske endda have ladet sig gøre at få os med som medforslagsstillere.

At indførelsen af socialindkomsten ingen utilsigtede virkninger har haft, har vi nu hørt fra både ministeren og den socialdemokratiske ordfører. Det synes dog at være lidt urimeligt at komme med en sådan påstand, når man har fået i stribet af eksempler på områder, hvor socialindkomstens indførelse har virket helt forkert. Der kan nævnes virkelig mange eksempler på handicappede, som er blevet ramt i de forhold, som de før har haft, og derfor kan jeg ikke godtage, at vi skulle afvente den undersøgelse, som både socialministeren og hr. Taanquist henviste til.

Der kan overhovedet ikke være nogen tvivl om, at der findes eksempler på mennesker, som trods negativ indkomst har været udsat for at få begrænset deres muligheder. Vi kender så udmærket den problemstilling, der i øjeblikket er, hvor mange har forholdsvis store papirformuer registreret, som de imidlertid ikke kan købe nogen ting for. Noget af det, vi fandt allermost mærkeligt, da socialindkomsten blev gennemført, var, at man ville gå ind i en sådan besparelse over for handicappede på kun 11 mill. kr., og det beløb får vi så antastet her i dag. Vi kan

selvfølgelig ikke vide, om det er rigtigt eller forkert, men det må kunne lade sig gøre at få det undersøgt under udvalgsarbejdet.

Jeg skal altså tilsige venstres støtte til det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg vil gerne for det første gøre hr. Henrik Toft opmærksom på, at dette jo ikke drejer sig om socialindkomsten, men om ændringen af bilstandslovens § 48. For det andet vil jeg gerne spørge hr. Henrik Toft, om disse stribet af tilfælde vil blive forelagt her i salen eller under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Henrik Toft (V):

Hr. Taanquist ved jo godt, at vi i mange af disse tilfælde står med noget, som er fortroligt, og som man derfor ikke kan fremlægge. Det drejer sig i mange tilfælde om henvendelser, som vi får i fortrolighed, og derfor er det ikke noget, som man uden videre kan oplyse om. For det andet kan hr. Taanquist da vist ikke benægte, at selv om lovforslaget går ud på en ændring af § 48, vedrører det også socialindkomsten.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Der står udtrykkeligt i socialministerens cirkulære af 11. marts 1981, at dette ikke drejer sig om socialindkomsten. Det er ikke socialindkomsten, der skal lægges til grund for udmålingen af ydelser efter bilstandslovens § 48.

Så må jeg konstatere, at striben af tilfælde altså ikke er noget, der kan fremlægges, men er noget, hr. Henrik Toft ved helt fortroligt. Ja men hvordan skal vi så tage stilling til den? Jeg må stadig væk bede om at få fremlagt denne stribe af tilfælde, og skulle det være til mig personligt, skal jeg garantere hr. Henrik Toft for, at jeg nok skal behandle dem meget fortroligt.

Jeg vil gerne gentage det, jeg sagde i mit første indlæg: vi har tigget og bedt forud for denne debat om at få forelagt de tilfælde, hvor nogen var blevet mishandlet. Hvorfor måtte vi ikke få det? Jeg tror ærlig talt ikke,